

ИСТИНСКИЯТ ЦАРСКИ СИН

Имало един цар. Отишъл на Война. Неговата жена била бременна. Казал мъжът на жена си:

– Чуй! Аз отивам на Война. Ако родиш момче, и като порасне е с мустаци, изпрати го при мен с приятел без мустаци. Ако родиш кьосе – обратното...

Царицата родила. Момчето пораснало – било с мустаци. Време било да ходи при баща си. Добре, ама царицата на приятеля му давала безсолно ядене, а на царското дете – пресолено. Тръгнали двамата да ходят при бащата.

Стигнали до едни бунар. Царското момче, нали ядяло Все солено, поускало да пие Вода. Рекло на приятеля си:

– Бе, приятелю! Искам да пия Вода, бе! Пусни ме да пия, бе!

– Ще те пусна.

Пуснал го.

– Ха изкарай ме сега!

Онзи не искал да го изкара. Рекъл му:

– Закълни ми се, и чак тогава ще те изкарам!

– Е, и как да ти се закълна?

– Че аз съм царския син.

– Да умра, ако не призная!

Взел, че го изкарал. Отишли при царя. Гледа царят момчетата. Момчето с мустаци станало калфа. А кьосето казало:

– Аз съм твоят син!

И човекът вече знаел кое е неговото момче.

Стояли там що стояли – прибрави си Всички. Дошли си Вкъщи. Кьосето взело да се чуди как да убие царския син. Рекло:

– Тамко – и се престорило на болно. – Искам той да ми донесе на ламята юргана.

За да го погуби ламята. Момчето тръгнало за юргана. Имало един жребец. Когато то се родило, кобилата също родила. Жребецето пораснало. Тръгнало момчето с жребеца. На Високото живее-ла стара жена – Врачка. Отишъл при нея. Тя била магьосница.

– Влез! Къде си тръгнал?

Тя знаела накъде е тръгнал.